

І знову день за книгами пройшов,
Душа впивалась думами й чуттями,
А за вікном розквітлими садами
Торжествували травень і любов.

І, хоч немало істин я знайшов, —
Одна щемить, немов солодка рана:
Мільйонам книг найкращих про любов
Не замінити усміх твій, кохана.
